

סימן יג

הלכות הנחוצות לערב פסח

גישה אליו הרי זה מבוטל).

6. פנס כשר לבדיקת חמץ, וניתן להשתמש בו במקומות שקשה לבדוק עם נר.

7. מצרכי 'חמץ גמור' (הניכר לעין ואינו בתערובת) עדיף 'לחסלם' לפני הפסח או למוסרם למשפחות נזקקות. ואם יש בכך הפסד מרובה, אפשר למוכרם לנוכרי. כמו כן, תערובת חמץ כגון: אבקת מרק (שיש בה קמח) ומיונו (המכיל קמח) – יש 'לחסל' או לסגור בארון ולמכור.

קמח שאינו "כשר לפסח" – הרי הוא בחזקת חמץ גמור (מכיוון שהחטים עוברות שטיפה).

8. מזון לבעלי חיים צריך להיות "כשר לפסח". ומותר גם לבני אשכנז להאכיל את בעלי החיים שברשותם קטניות, אך יש לשים לב שהקטניות אינן מעורבות בחיטה ושעורה וכדו'.

9. ספרים – מעיקר הדין אין צורך לנקותם, ואם יש בהם פירוורים הרי הם בטלים. ומי שרוצה להחמיר, ינקה את הספרים שעתיד להשתמש בהם בפסח. מי שמתמש בספרים על שולחן אוכל בשעת הארוחה – חייב לנקותם.

10. קטניות לפסח – האוכלים קטניות בפסח חייבים לנקותן לפני הפסח ולבוררן היטב מחשש לתערובת חמץ, אלא אם כן זהו מוצר עם הכשר לפסח שנכתב עליו "נברר לפני הפסח". האורז בצרכנייה לא

א. ניקיון הבית

1. כלים שלא משתמשים בהם בפסח המונחים בארונות, בדרך כלל הם נקיים משיירי מזון. לכן צריך רק לבדוקם בדיקה שטחית ולאחסנם בארון עד לאחר הפסח (ע"פ שו"ע סי' תנ"א ס"א).

2. זמירונים, ברכונים, ספרי בישול וכדומה, מכיוון שהידיים ממשמשות בהם בפסח צריך לנקותם היטב. ומכיוון שהדבר קשה מאוד, יש לשים אותם עם כלי החמץ בארון סגור, ולסמוך על ביטול החמץ.

3. כמו-כן, צעצועים שיש להם חלקים רבים וקשה לנקותם (אך אין בהם חמץ ממש), אפשר לנקות חלק מהם לצורך החג ואת השאר לארוז או לכסות ולרשום: "לא להשתמש בפסח".

4. מקומות שלא רגילים להכניס אליהם חמץ במשך השנה, כגון מדפים עליונים בספרייה ובארונות בגדים, אין צורך לנקות ולבדוק.

5. מקומות שרגילים להכניס אליהם חמץ, ומעוניינים להשתמש בהם בפסח, כגון: מקרר, ארונות מטבח, רכב, מיטות, כיסים (בעיקר בבגדי ילדים שמתמשים בהם גם בפסח), תיקים ותרמילים (לטיולי פסח) – צריך לנקותם היטב ולבדוק בהם בדיקת חמץ בליל ארבעה עשר בניסן לאור הנר. (אך אין צורך לפרק את מושב הרכב – שהרי גם אם נשאר מתחתיו חמץ שאין

האשכנזים לחוש גם למיעוט תשמיש הכלי (ולכן כלי שרוב שימושו בכלי שני ופעמים משתמשים בו גם בכלי ראשון, הכשרו יהיה בכלי ראשון).

2. לפני הכשרת הכלים יש להמתין 24 שעות ללא שימוש בחום בכלל.

3. לפני ההכשרה יש לנקות את הכלי היטב, ובמידת הצורך יש להשתמש בחומרי ניקוי חריפים.

השיש

א. יש לנקותו היטב בחורים ובסדקים ולהכשירו על ידי עירוי בכלי ראשון.

ב. אם משתמשים בשיש במשך השנה כדי לרדות בו בצק, ולפעמים נשפכים עליו מים רותחים, צריך הגעלה ממש, דהיינו: לשפוך מים רותחים ממיחם ולהניח על השיש אבן (או ברזל) מלוכנת ולהעבירה על פני כל שטח השיש.

ג. אם לפעמים במשך השנה מניחים על השיש פשטידה חמה וכדו', לדעת האשכנזים צריך גם כן אבן מלוכנת כנ"ל.

ד. הכי פשוט לכסות את השיש בנייר אלומיניום עבה או בכל כיסוי שהוא, ואז אין צורך בהכשרה כלל.

הכיר

א. יש לנקותו בכל החורים והסדקים ו'להלבינו' בעזרת חומרי ניקוי חריפים.

ב. אם הכיר עשוי מנירוסטה או ממתכת, מספיק לערות עליו ממיחם רותח. אך אם הכיר עשוי מחרס או מחרסינה, למנהג הספרדים מספיק לערות עליו מים מכלי ראשון (הואיל ורוב תשמישו בצונן, שהרי

נברר, צריך לקנותו ולבוררו עוד לפני הפסח.

ב. בדיקת חמץ

מי שעתידי לשהות מחוץ לביתו במשך כל ימי החג, ויוצא מביתו עוד לפני ליל בדיקת חמץ, אינו חייב לנקות את הבית, ורשאי למכור את החמץ שבביתו, ואת מצוות בדיקת החמץ באור לי"ד יקיים במקום שהייתו בליל י"ד. אך לכתחילה עדיף שלא להיזקק למכירה, ולנקות את הבית ניקיון שטחי בלבד, כמינימום הנדרש מבחינה הלכתית (דהיינו שלא יימצא בבית חמץ² הראוי לאכילה - ביסקוויט וכדו') ולבודקו בלילה שלפני נסיעתו.

הנוסע מביתו לפני הפסח ובודק את ביתו לפני ליל י"ד, יבדוק לאור הנר, אך לא יברך על בדיקה זו.

העוזב את ביתו בי"ד בניסן ביום, אע"פ שאינו עתיד לשהות בביתו במשך כל ימי החג, חייב לקיים את מצוות בדיקת החמץ בביתו בליל י"ד בברכה².

ג. הכנת המטבח לפסח

1. דיני הכשרת כלים מבוססים על הכלל: כתשמישו של הכלי כך הוא הכשרו ("כבולעו כך פולטו"). בביאור הכלל הנזכר חלקו הפוסקים: מנהג הספרדים להכשיר כלים על פי רוב תשמישם (לדוגמא: אם רוב תשמיש הכלי בכלי ראשון, הכשרו יהיה בכלי ראשון); ומנהג

א. הערת הגר"א נבנצל שליט"א: חמץ שרגילים לאוכלו, כגון ואפל, אף אם החמץ שבו פחות מזכות, יש לסלקו.
 ב. הערת הגר"י אריאל שליט"א: מי שעתידי לצאת מביתו בי"ד בניסן לכל הפסח והרשה את הרב למכור את חמצו לנוכחי חייב לבדוק את החמץ אור לי"ד וממילא גם לנקות את הבית מחמץ. כי מכירת החמץ נעשית בדרך כלל בי"ד עצמו ביום, אך באור לי"ד עדיין היה החמץ ברשותו. (יש מקומות שמוכרים בי"ג וגם אז הוא לא נפטר לגמרי מבדיקת חמץ וחייב לבדוק לפחות חדר אחד.)

ב. החצובה - למנהג הספרדים מספיק לערות עליה מים חמים מכלי ראשון, אך עדיף להגעילה. והאשכנזים נהגו להכשירה ע"י ליבון חמור, ויש המקלים על ידי עירווי וכיסוי החצובה (בהגעלת כלים הציבורית שביישובנו עורכים ליבון לחפצים בכך). ובכל מקרה, לכל המנהגים, יש לנקות היטב את החצובה, הואיל ומצטברים עליו שיירי אוכל ושומן.¹

ג. המבערים - מספיק לנקותם היטב ולהבערים.

תנור אפייה

א. יש לנקות היטב את כל המשטח, כולל התקרה, ע"י חומרים פוגמים ולחממו בחום מקסימלי למשך שעה.

ב. אין להכשיר תבניות אפייה ורשתות, הואיל וצריכים ליבון חמור בחום גבוה, והן נהרסות בחום זה. לכן יש להחליפן למשך ימי הפסח בתבניות חדשות.

ג. מי שלא השיגה רשת חדשה לפסח, תכשיר את הרשת בליבון רגיל, ותעטוף את הרשת בנייר כסף עבה למשך כל החג.

ד. תבנית חלבית אפשר להכשירה ע"י הגעלה ולהופכה לבשרית (למשך כל השנה, אך לא לפסח!), ולהיפך, בתנאי שהתבנית נקייה לחלוטין (ע"פ שו"ת חת"ס סי' ק"י; הובא במ"ב סי' תנ"א ס"ק י"ט. ואף שרוב הפוסקים לא התירו להכשיר תבנית אלא ע"י ליבון חמור, ובתבנית זה לא מעשי כי היא תתקלקל, מ"מ כיוון שיש מתירים להכשיר תבנית לפסח ע"י הגעלה משום שס"ל שחמץ הבלוע בכלי נחשב ל"היתרא בלע", לכן ניתן להשתמש בקולת החת"ס ולהפוך תבנית מחלבית לבשרית בערב פסח).

בדרך כלל המים שבכיוור אינם חמים בחום שהיד סולדת בו). ולמנהג האשכנזים, המחמירים וחוששים למיעוט תשמיש, הואיל וכיוור הוא כלי חרס שאין לו הכשר, לכן יניח בכיוור כלי גדול מפלסטיק או ממתכת ובתוכם יניח את הכלים.

מאכל חם שנגע בכיוור בפסח - אסור באכילה.

ג. ברזים וידיות - יש לנקות היטב.

ד. מסננות ומשולש האשפה, אם יכול לנקותם היטב - ינקה ויערה מים חמים מכלי ראשון.

ה. מייבשי כלים - צריך לנקותם היטב.

השולחן

א. שולחנות מטבח הכשרתן היא ע"י עירווי מים חמים, ואם יש חשש שיתקלקל השולחן, ינקה בצונן ויכסה בכיסוי למשך כל ימי החג.

ב. שולחן שאין מניחים עליו דברי מאכל במשך השנה ללא מפה, אין צריך הכשר ומספיק, ניקוי והדחה היטב.

ג. שולחן כסא תינוק - אם הוא מפלסטיק יש לנקותו היטב, ועדיף לערות עליו מים חמים ורותחים. ולדעת האשכנזים - עדיף לכסותו למשך כל ימי החג.

כירי גז

א. המשטח שמסביב הלהבות אינו צריך הכשרה כלל, הואיל ואין מניחים עליו את הקדרה באופן ישיר. אך מכיוון שבמשך השנה גולשים עליו דברי חמץ, אם יגע בו דבר מאכל חם בפסח - המאכל יאסר, ולכן יש לערות עליו מים חמים מכלי ראשון. (ובלאו הכי בכל השנה אסור לאכול דבר שגלש על משטח הכיריים, בגלל איסור בשר וחלב).

ג. הערת הגר"י אריאל שליט"א: חצובות למנהג אשכנז די בליבון קל (ר' משנ"ב תנא ס"ק לד). וה"ה רשתות עליהן מונחות התבניות בתנור. הן ניתנות להכשרה בליבון קל (גם בתוך התנור עצמו) כי אין משתמשים בהן עצמן, אלא רק מניחים את התבניות עליהן ודינן כדין החצובות. באשר לתבניות עצמן לא ניתן להכשירן לפסח בליבון קל וממילא א"א גם להכשירן בדרך זו מחלב לבשר או להפך. [תוספת שנאמרה לי בשיחה בע"פ (י.ו.) - אמנם יש אומרים שאיסור הפיכת ייעוד נאמר רק בהגעלה ולא בליבון, ולכן ניתן אולי להקל].

מדיח כלים

א. יש להוציא את המסננים ולנקותם היטב, אם לא ניתן לנקותם - צריך להחליפם למשך ימי הפסח.

ב. לנקות את המגשים היטב ולהפעיל את המדיח בתוכנית הארוכה ביותר ובחום הגבוה ביותר, כשכל החלקים בתוכו.

ג. טוב להכניס סבון ניקוי בתוך המדיח לפני תחילת ההכשרה.

קומקום חשמלי, תרמוס ומיחם שבת

א. אם לא נגע בהם חמץ, די בניקוי והמסת האבנית ע"י חומרים המיועדים לכך.

ב. לגבי מיחם חשמלי, עדיף למלא בו מים עד קרוב לשפת הקומקום, ולהרתיח את המים ולגרום להם לגלוש ולהישפך מעט החוצה. כמו כן יש לפתוח את ברז המיחם לאחר רתיחת המים כדי שיזרמו המים הרוותחים בתוכו.

ג. אם רגילים להניח חלות על המכסה של מיחם השבת, אין להכשירו לפסח, אלא בליבון (וכיום, שלרוב מכסה המיחם עשוי פלסטיק - אין להכשירו).

ד. תרמוס - יש לפרקו ולנקותו היטב, ודי בעירוי מים חמים מכלי ראשון על צידו החיצוני.

הדחת הבקבוק תיעשה במברשת לניקוי בקבוקים, ובחומר הפוגם את שאריות החמץ הדבוקות.

מקרר ומקפיא

א. יש להפשיר ולנקות היטב (כולל הדלתות והחריצים). מקומות שהידיים נוגעות בהם, כגון בגומי של הדלת - רצוי לנקות עם חומר פוגם.

ה. מי שאינה מתכננת להשתמש בתנור למאכלי הפסח, אינה צריכה לנקותו כלל, ורק תקפיד שלא יהיה בתוכו כזית חמץ.

מיקרוגל

א. יש לנקות היטב את הלכלוך הגלוי לעין, להכניס כוס עם מים, ולהפעיל את המיקרוגל עד שירתחו המים ויתפשטו מהם אדים חמים על פני השטח הפנימי של המיקרוגל. לשם הכשרת המיקרוגל אין להשתמש בכוס שבלעה חמץ, אלא רק בכוס שהשתמשו בה רק בצונן או בכוס של פסח או בכוס חד פעמית (עמידה בחום).

ב. יש מחמירים הסוברים שצורת הכשרה זאת אינה מועילה, אך גם לדעתם אם משתמשים בה במהלך הפסח רק בכלים סגורים שאינם מאפשרים כניסת אדים לתוכם, יכול להשתמש בפסח בתוספת הכשרה כנ"ל.

ג. את צלחת המיקרוגל צריך להגעיל (וכך יעשו הספרדים), אך מכיוון שהיא עשויה מזכוכית ובני אשכנז אינם נוהגים להגעיל כלי זכוכית, צריכים לעטוף אותה בכמה שכבות של נייר ניילון דק, כדי שלאוכל לא יהיה מגע עם הצלחת.⁷

פלטה של שבת

יש לנקותה היטב ולחממה במשך זמן ארוך כדי שתגיע לחום הגבוה ביותר שבו משתמשים בה במשך השנה. אם הניחו עליה חלות או חמץ גמור במשך השנה, צריך בנוסף לכסותה בנייר כסף עבה במשך החג.

ד. הערת הגר"י אריאל שליט"א: צלחת הזכוכית של המיקרוגל - אם לא מניחים עליה אוכל באופן ישיר ניתן להגעילה ברותחין גם למנהג אשכנז. לא החמירו לכתחילה בזכוכית אלא בכוסות שתייה וצלחות שאוכלים מתוכן וכדו', אך לא בצלחת מיקרוגל שאין מניחים עליה אוכל ודינה כחצובה. ומכיון שא"א ללבנה בלבון קל די בהגעלה. מיהו הרוצה להדר ולכסות את הצלחת בקרטון וכדו' תבוא עליו ברכה.

בקבוקי תינוק ומוצצים

בקבוקי תינוק קשים מאוד לניקוי, ולכן עדיף לקנות בקבוק חדש ולייעדו לפסח. אך אם ניקה היטב יכול להכשירו בעירוי מים רותחים עליו. ואם הערו לתוך הבקבוק נוזל של חמץ חם – יש המחמירים שלא מועילה הגעלה לכלי פלסטיק, ויש מקילים.^ה

מוצצים – יש לנקותם היטב היטב ואינם טעונים הגעלה.

גביעי יין

מכיוון שגביעי היין משמשים רק לצונן, מעיקר הדין די בהדחה ושטיפה. ומכל מקום האשכנזים נהגו להגעיל מחשש שמא עירו עליו בטעות מאכל רותח במהלך הסעודה. אך מי שמקפיד להסיר את הגביעים מייד לאחר הקידוש, אינו חייב להגעילם, ויכול להסתפק בשטיפה.^ו

כלי זכוכית

א. למנהג הספרדים – די בניקוי והדחה, שכלי זכוכית אינם בולעים ואינם פולטים כלל. ולמנהג האשכנזים – כלי זכוכית מותרים ע"י העמדתם במים ג' ימים מעת לעת עם החלפת המים כל יום.^ז

ב. כלי זכוכית העמידים בחום (כגון: פיירקס, דורלקס ועוד), למנהג הספרדים – דינם ככלי זכוכית ומותרים בשטיפה ובהדחה בלבד. ולמנהג האשכנזים – יש המתירים ע"י הגעלה ג' פעמים.^ח

ג. כלי זכוכית שמששים בהם מאכלים קרים זמן רב, אם אין לו כלים אחרים יכול לסמוך להקל ע"י שהיית מים ג' ימים.

ב. אין צורך לפרק הברגות ולהרים את המשטח וכד', שהרי כל מה שאין לו מגע עם האוכל בפסח דיו בביטול ואין חובה לבערו.

טוסטר

אי אפשר לנקות טוסטר, ולכן מספיק לבדוק שאין בו כזית חמץ, ושאר הפירורים בטלים. וצריך להניחו במקום סגור ומוצנע.

טוסטר העשוי משתי פלטות (סנדוויץ') יש לנקותו היטב משיירי חמץ, כי חמץ שעבר עליו הפסח אסור גם במשהו (ע"פ שעה"צ סי' תנ"א ס"ק ו').

מיקסר, מעבד מזון ומטחנת בשר

א. אם יודע שלא השתמש בהם בחמץ כלל, מספיק לנקותם היטב, גם בחריצים.
ב. אם השתמש בהם בחמץ:

מטחנת בשר – הכשרתה ע"י הגעלה, והחלק עם החורים והסדקים יש ללבונו ליבון קל. מיקסר ומעבד מזון – אם השתמש בו בבצק או בחמץ דביק, יש להחליף את המקצפים ואת המוט המסתובב, הואיל ומצטברים שם שאריות של חמץ וקשה מאוד לנקותם, ולכן אין להם הכשרה וצריך להחליפם לפסח.

שאר כלי התכולה וכן הסכינים שאפשר לנקותם, יש לנקותם ולהגעילם, וכן יש להגעיל את הסכינים.

סיר לחץ

יש לפרק את חלקיו ולנקותם היטב בחורים ובסדקים, ואפשר להגעילו ברותחים.

ה. הערת הגר"י אריאל שליט"א: פלסטיק קשיח ניתן להכשיר בהגעלה.

ו. הערת הגר"א נבנצל שליט"א: אם לא שטפם בכיור ברותחים עם שאר כלים.

ז. על פי הערת הגר"א נבנצל שליט"א.

ח. הערת הגר"א נבנצל שליט"א: כלי דורלקס הצריך אדמו"ר זללה"ה הגעלה ברותחין ושטיפה בצונן (וכדי שלא יתפוצצו ימתין עד שיצטננו). פיירקס י"א דאי אפשר להכשיר לפסח.

רעילים שאינם ראויים לאכילת כלב, ולכן אינם צריכים כשרות לפסח.
 4. משחת שיניים, מי פה (תיאדנט), שפתונים, אודם לנשים וכד' - מכיוון שלפעמים בולעים קצת מהם, יש המחמירים ומצריכים בהם הכשר לפסח, אך מעיקר הדין אינם צריכים הכשר.^ט
 5. מברשת שיניים - אי אפשר להכשירה, וצריך לקנות לפסח מברשת חדשה.

ו. קטניות

1. יוצאי אשכנז וחלק מקהילות הספרדים (בעיקר יוצאי צפון אפריקה) נוהגים שלא לאכול בפסח קטניות. אך גם למנהגם הקטניות אינן חמץ ומותר להשהותן בימי הפסח בצרכנייה ובבית.
 2. בכל מקרה, אין להשהות בבית מוצרים שאין עליהם תווית "כשר לפסח לאוכלי קטניות", כאשר קיים חשש שחלק מהמרכיבים שלהם עשוי מחמץ. ביחוד יש להקפיד על כך בתבלינים, מכיוון שרגילים לערב בהם קמח. וצריך לבערם או למוכרם לפני הפסח.
 3. תינוקות וילדים קטנים ביותר - מותר להאכילם קטניות, ולכן תחליפי חלב לתינוקות מותר שיהיו מכילים קטניות.
 4. אורז הנמכר בצרכנייה עם תווית "כשר לפסח לאוכלי קטניות" - יש לבדוק לפני חג הפסח, כדי לוודא שלא מעורב בו חמץ.
 5. חולים הסובלים ממחלת הצליאק (שאסור להם לאכול דגנים) ועיקר מזונם מתבסס על קטניות - מותר להם לאכול

דהיינו שימלאם מים, אפילו צוננים, על כל גדותיהם וישהו בהם 24 שעות רצופות ואחר כך יערה וייתן מים חדשים למשך 24 נוספות, וכן ביום השלישי - ובזה יוכשר (עפ"י מ"ב סי' תנ"א ס"ק קנ"ו).
 ד. כלי זכוכית שהשתמשו בהם רק בצונן, כגון גביע יין - אפשר להדיחם ע"י הדחה במים קרים.

ד. קניית בגדים חדשים

פסק השו"ע (או"ח סי' תקכ"ט ס"ב):
 "חייב אדם להיות שמח וטוב לב במועד הוא אשתו ובניו וכל הנלוים אליו. כיצד משמחן? הקטנים נותן להם קליות ואגוזים והנשים קונה להם בגדים ותכשיטים כפי ממונו. וחייב להאכיל לגר, ליתום ולאלמנה עם שאר העניים."
 הלכה זו אינה מנהג, אלא חובה. מיותר לציין, שלאחר עבודה מאומצת ומפרכת של הנשים, לקראת החג הבא עלינו לטובה, ראוי לגברים להקפיד ביותר על הלכה זאת.

ה. כשרות המוצרים לפסח

1. תכשירי רחצה (סבון, שמפו וכדו') - אינם צריכים הכשר לפסח.
 2. קרם גוף, משחות סיכה, ג'ל לשיער וכדו' - יש המחמירים להשתמש בהם אם הם מכילים חמץ, אך מעיקר הדין אינם צריכים הכשר לפסח.
 3. חומרי ניקוי (סבוני כלים, אבקת כביסה, מסיר שומנים, מבריקי רצפות וחלונות, מלביני אסלות) - עשויים מחומרים

ט. הערת הגר"א נבצל שליט"א: צ"ע לענ"ד.

למקפידים על קטניות. (והמחמיר שלא להשתמש בשמן קנולה, צריך להחמיר גם כן בשמן כותנה).

ז. קמחא דפסחא

לצערנו, עקב המצב הכלכלי הקשה, משפחות רבות מתקשות בקניית צורכי החג, והקופה הציבורית הקבועה של יישובנו אינה יכולה לספק את צורכיהם, ואין הקומץ משביע את הארי. לכן כל המעוניין להוסיף מעבר ל'קמחא דפסחא' הקבוע, יכול לפנות אלי ואקשר אותו לכתובות נצרכים.

ח. אפיית מצות

כתב השו"ע באו"ח ס' ת"ס ס"ב: "הרא"ש היה משתדל במצת מצווה ועומד על עשייתה ומזרז העוסקים בהם, ומסייע בעריכתן, וכן ראוי לכל אדם לעשות, להיטפל הוא בעצמו במצווה".

וכתב המ"ב (שם ס"ק ה' ז') דמצווה בו יותר מבשלוהו. ויטריח עצמו במצת מצווה עד שיתחמם ויזיע, וזהו תיקון גדול לעוון החמור (האר"י ז"ל). וכתב הרוקח (מובא בב"י ס"ס תנ"ג): כל ישראל צריך לילך עם הטוחן לטחון... ומשמע שאפילו האמוראים היו הולכים לבית הרחיים". וכך פסק הרמ"א (או"ח תנ"ד ס"ח): "ואנשי מעשה רגילים לילך בעצמם אל מקום הרחיים", עי"ש.

זכינו שאחד מבני החבורה לקח על עצמו יוזמה להקים "חבורה" של אפיית מצות עם כל המשאבים הכרוכים בכך – החל בקצירת החיטים הגדלים בשדותינו ונקצרים לשם מצווה, והמשך בטחינת

קטניות בפסח, ועדיף שיאכלו שאר קטניות ולא אורז.

6. אלו הקטניות המצויות: אורז, חומוס, עדשים, דוחן, ספיר, אפונה, חילבה, פול, דורא, בוטנים, חרדל, קורנפלור, חמניות, תורמוס, גלוקוזה, כמון, שעועית, כרשינה, קינואה, גריסים, שומשום, לוביה, גרעיני חמניה, סויה, תירס, לוף.

גרעיני אבטיח, שמן כותנה ולפתית אינם קטניות.

שעועית ירוקה עם תרמיל ופול בתרמילים, יש מחמירים ויש מקילים. והוא הדין לגבי בוטנים (שגידולם הוא בתוך תרמיל) יש המתירים, אך אם הם קלויים (כבדרך כלל) או שפורקו מקליפתם – הם צריכים הכשר לפסח (מחשש לכשרות התנור ולעירוב קמחים במהלך הקלייה או הפירוק).

7. כל המוצרים בצרכניה המיועדים רק לאוכלי קטניות – הדבר מצוין עליהם.

8. כל מוצרי האלומיניום (נייר כסף, תבניות אפייה וכדומה) עם תווית כשרות רגילה, כשרות גם לפסח.

9. ישנם חלק מהמוצרים שמודפס עליהם "כשר לפסח לאוכלי קטניות", אך לאחר בדיקה דקדקנית עם המשגיח והרב נותן ההכשר מתברר שאינם מכילים קטניות, אלא שלא ניקו את המכונות מקטניות. מוצרים אלו כשרים לפסח אף לבני אשכנז, ורשימה של מוצרים כאלו תפורסם בצרכנייה על ידי.

10. שמן קנולה: שמן הקנולה מיוצר מלפתית שמעיקר הדין אינה בכלל קטניות האסורות (מכיוון שהזרע שלה אינו ראוי לאכילת אדם), והוא הדין לשמן כותנה. לכן השמן קנולה כשר למהדרין גם

ממנו אפילו משהו, קל וחומר שצריכים
 אנו לבער את היצר הרע הנמשל לחמץ
 ולחוס על נפשותינו ונפשות ילדינו. מזה
 כשנתיים, מפעילה חברת 'אינטרנט רימון'
 שירות אינטרנט המסונן מאתרים לא
 צנועים ומיועד לכלל ישראל. חברה זו
 הוקמה ע"י אנשי תורה ומדע יראי שמים
 המאמינים שניתן להשתמש בטוב שבמדע
 ללא שימוש ברע ובמגונה.

חברה זו קיבלה את המלצתם של גדולי
 הדור ולאחרונה יצא הגאון הרב יעקב
 אריאל שליט"א בפסק הלכה המחייב
 שימוש באינטרנט רימון והדומים לו,
 וכתב שכל המחזיק אינטרנט ללא הגנה
 כמוהו כמשאיר מרפסת בביתו ללא מעקה
 ועובר על "ולא תשים דמים בביתך כי יפול
 הנופל ממנו".

ולכן נראה שאין זו רק חובה אישית
 ומשפחתית אלא חובה ציבורית, וכל עוד
 ישנן משפחות שטרם דאגו לסניון תוכני
 האינטרנט – כולנו כציבור טרם עשינו את
 התיקון הנדרש.

ישנם כיום 'מדינות מערביות' המספקות
 על פי חוק אינטרנט מסונן, "ולא תהא
 כוהנת כפונדקית".

אנו שיצאנו לחירות בחג הפסח, וקיבלנו
 יעוד של "ממלכת כהנים ועם קדוש", ודאי
 שדבר זה צריך להיות נר לרגלינו, ובנפשנו
 הדבר.

י. תפילת החיד"א לאחר שריפת החמץ

הננו מצרפים להלן את תפילת החיד"א
 שנהג לאומרה לאחר שריפת החמץ
 (המובאת בספרו 'מורה באצבע'):

החיטים על ידינו במטחנה ידנית לשם
 מצווה, וכלה באפייתם באפיית יד לשם
 מצת מצווה – ובכך זיכה אותנו להשתתף
 במצווה חשובה זו. ועל כך יבורך מן
 השמים, וזכות הרבים תעמוד לו.

כל מי שמעוניין להשתתף במצווה –
 בבקשה שירשם מראש כדי שנוכל להיערך
 בהתאם. נשמח מאד גם בהשתתפותם של
 הילדים והנוער בכל העזרה הנלווית.

ט. חייב אדם לטוהר עצמו ברגל

כתב ה'פלא יועץ' בערך "חמץ": "מצוות
 ביעור חמץ היא רבה, שהרי כתבו
 המפרשים שפשט מצווה זו הוא הרמז
 שבה, שהוא לבער את רוח הטומאה ואת
 היצה"ר מקרבנו. ולכן כל היד המרבה
 לבדוק הרי זה משובח... אמנם כדי לבער
 רוח הטומאה מעליו לגמרי לא מספיק
 בבדיקה ובביעור חמץ לחוד, אלא כתבו
 המקובלים, שמשלושים יום קודם הפסח
 צריך ליתן לב ללכת בדרך טובים ולקיים
 קצת דרכי התשובה... וזהו בחינת יציאת
 מצרים שיש מדי שנה בשנה. וזהו בעצם
 אומרם: חייב אדם להראות את עצמו
 כאילו הוא יצא ממצרים, וזה עיקר
 שמחתנו על גאולתנו ועל פדות נפשנו.
 אבל אם לא עשה הכנה מקודם ולא נזהר
 בחמץ כראוי – ולשמחה מה זו עושה?...".

ביעור החמץ צריך לבוא לידי ביטוי לא רק
 בצידו הגשמי. האינטרנט אף הוא משול
 לקמח ומים: אם משגיחים עליו בקפידה
 הוא יכול להביא ברכה ולסייע בקיום
 המצוות (כמצה). אך אם אינו מושגח –
 הרי הוא כחמץ. אם אנו כל כך נזהרים
 מחמץ ומשתדלים לבערו ולא להשאיר

ובטוב לבב. נתפלל על אחינו הנתונים בצרה ובשביה שהקב"ה יוציאם במהרה לחירות עולם. וכימי צאתנו ממצרים יראנו ה' יתברך נפלאות בביאת גואל צדק ונזכה כל עמ"י יחד לחגוג את הפסח בחצרות בית ה' בירושלים.

"יה"ר מלפניך ה' אלוקינו ואלוקי אבותינו, שתרחם עלינו ותצילנו מאיסור חמץאפילו מכל שהוא, לנו ולכל בני ביתנו ולכל בני ישראל, בשנה זו ובכל שנה ושנה, כל ימי חיינו. ותזכנו לידבק ביצר הטוב ובתורתך ויראתך ואהבתך תמיד, אנחנו וזרענו וזרע זרענו. אמן כן יהי רצון".

יה"ר שנזכה להיכנס לחג הקדוש בשמחה